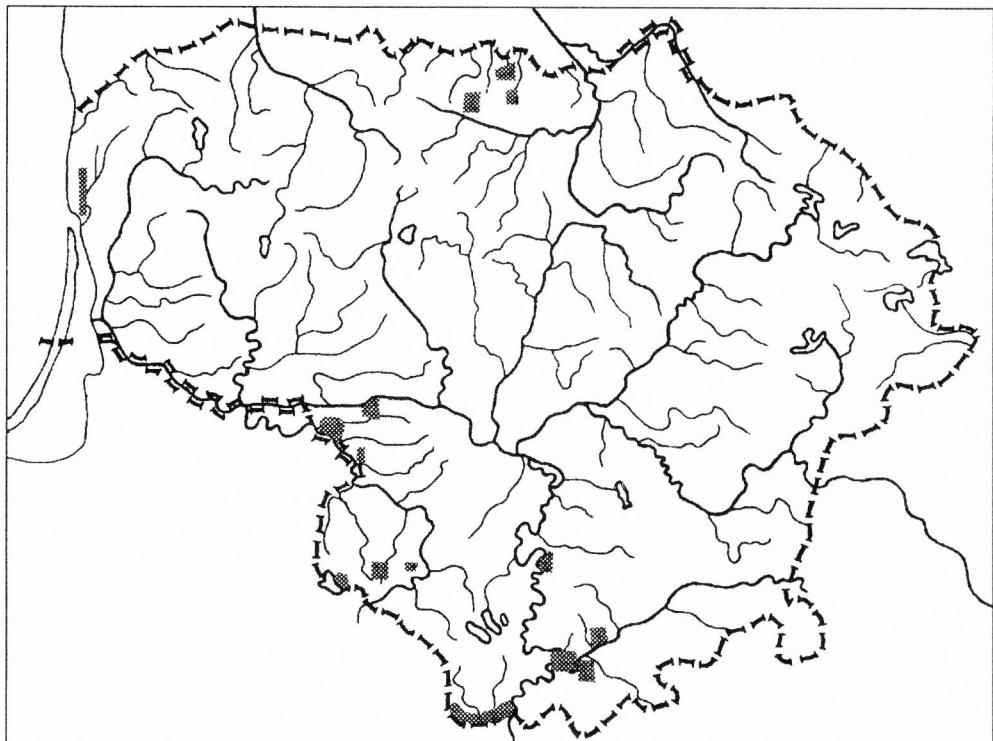


X. ARCHEOLOGINIŲ PAMINKLŲ ŽVALGYMAS



41 pav. Archeologinių paminklų žvalgymas.

Fig. 41. Survey of archaeological monuments.

ŽVALGOMIEJI ARCHEOLOGINIAI TYRIMAI MARIJAMPOLĖS IR VILKAVIŠKIO RAJONUOSE

Renaldas AUGUSTINAVIČIUS, Bronius DAKANIS, Laurynas Vitas KURILA

2001 m., vadovaujantis VPK 2001 01 21 sprendimu Nr. 67 „Dėl pagrindinių apskaitos darbų užbaigimo“ bei KPC 2001 m. Archeologinių vietų apskaitos, tyrimų ir inventoriacijos programomis, buvo žvalgytos ir tirtos Marijampolės bei Vilkaviškio r. neaiškios vertės archeologinės vietas, įrašytos į respublikinės ir vietinės reikšmės kultūros paveldo objektų sąrašus: spėjama Gulbinėskių, Brusbaro akmens amžiaus gyvenvietė (AR 334, Marijampolės r.), spėjamas Ožkabalių kapinynas (AV 1800) bei spėjami Ragaišių, Aspertavo, vad. Juodkalniu (AV 2024), ir Šakių (AR 1428) piliakalniai (Vilkaviškio r.). Iš viso ištirtas 104 m² bendras plotas.

Kasinėjimų metu buvo žvalgyta ir PR Vištyčio (Vilkaviškio r.) apyežerės dalis, kurioje 1969 m. V. Daugudis mini buvus Žirgėnų senovės gyvenvietę. Dėl duomenų stokos jos lokalizuoti nepavyko. Virbalio miesto laukuose nustatytais vėlyvojo geležies amžiaus kapinynas. Nufotografuoti vietinių gyventojų surinkti metaliniai dirbiniai (balnakilpės, žalvarinis kalavijo makštės apkalas ir kt). Be to, aplankytos ir kitos archeologinės vietas: Kunigiškių piliakalnis ar spėjama Virbalio senojo miesto vieta (Vilkaviškio r.).

Žvalgyta spėjama Gulbinėskių, Brusbaro akmens amžiaus gyvenvietė (AR 334, Marijampolės r.) yra kelio Marijampolė–Kalvarija dešinėje pusėje, Sūduonios upelio kairiajame krante. Nustatyta, kad spėjamos senovės gyvenvietės

vieta yra buvusio prieistorinio ežero duburyje, jo giliausioje vietoje–guolyje. To dėl tarpukaryje durpėse rastas žeberklas (?) yra tik radimvietė, nes esant tokiomis gamtinėms sąlygomis, kurtis ir gyventi žmonės negalėjo.

Vienas 2x2 m dydžio šurfas buvo ištirtas spėjamame Ožkabalių kapinyne (AV 1800, Vilkaviškio r.). Jame archeologinių radinių ar žymių neaptikta. Apklausus vietinius gyventojus, nustatyta, jog čia dr. J. Basanavičiaus minimo Geležinkalnio jie nežino, tik atsimena, kad prieš II Pasaulinį karą, apie 1935 m., buvo išartas tarp statmenai vienas kitam sustatytų akmenų įdėtas puodas. Ši vieta yra apie 300 m į PV už dabartinės spėjamo kapinyno teritorijos. Kadangi Geležinkalnis neaptiktas, o Vilkaviškio r. yra keli Ožkabalių kaimai (pastarasis – Šeimenos sen., dr. J. Basanavičiaus gimtinė – Bartininkų sen.) spėjome, kad bus suklysta lokalizuojant dr. J. Basanavičiaus 1911 m. tyrinėtą Ožkabalių kapinyną. 2002 m. aplankius dr. J. Basanavičiaus gimtinę, preliminariai kapinynas lokalizuotas apie 0,5 km į Š nuo dabar esančio dr. J. Basanavičiaus memorialinio tėviškės muziejaus (Ožkabalių k., Bartininkų sen.), ant masyvokos iš apylinkių išsiskiriančios aukštumos viršaus.

Spėjamas Ragaišių, Aspertavo piliakalnis, vad. Juodkalniu (AV 2024, Vilkaviškio r.) yra apie 1,1 km į ŠV nuo

Pajevonio Šv. Jono Krikštytojo bažnyčios, 0,6 km į PV nuo kelių Pajevonis–Virbalis ir Vištytis–Bartininkai sankryžos, dešiniajame Jevonio krante. Pats piliakalnis ties pagrindu yra apie 160 m ilgio PV–ŠR kryptimi ir apie 80 m pločio ŠV–PR kryptimi, su vos viršuje išsiskiriančia pailga trikampio plano aikštėle. Šlaitų aukštis siekia iki 10 m, stačiausia – R, PR dalyse. Š bei V aikštėlės dalis turi iki 0,95 m pakilumą lyg pylimą. Be to, čia piliakalnio šlaitai leidžiasi į žemiau esančią 12 m pločio terasą. Piliakalnio V ir Š dalyse, tarp minėtos pakilumos (pylimo ?) ir terasos, iškasti apkasai. Gana gilus griovys (apkasis ?) yra apie 27 m į R nuo V piliakalnio galo. Čia jis aikštėlę kerta statmenai. Taip pat piliakalnyje aptiktos ir žvyruobės (Š dalyje). Vietiniai gyventojai mini, jog ant piliakalnio I Pasaulinio karo metu buvo ištvirtinė vokiečių, o II Pasaulinio karo metu – rusų kariai. Matyt, jie ir bus palikę šią duobę bei apkasus. Kadangi iš apkasų ir duobių išmestos žemės suformavo pakilumą – „pylimą“ bei žemiau esančias terasas, R aikštėlės dalis yra kiek aukštėsnė negu V, susidaro įspūdis, jog tai neabejotinas piliakalnis. Tokiu būdu nuspręsta tirti visos aikštėlės perimetru 1 ir 4 m² šurfais bei ties vakaruose esančiu pylimu (?) ištirti jam statmenai 2x5 m dydžio perkasą. Iš viso ištirtas 39 m² bendras plotas. Nustatyta, jog spėjamame piliakalnyje įtvirtinimų ar kultūrinio sluoksnio žymiai nėra arba jis gali būti sunaikintas I ir II pasaulinių karų metu tvirtinant kalvą. Valstybinės archeologijos komisijos medžiagoje minima, jog ant kalvos buvęs akmuo su ženklais. Šios ekspedicijos metu jis neaptiktas.

Žvalgomieji archeologiniai tyrimai atlikti ir spėjamame Šakių piliakalnyje (AR 1428, Vilkaviškio r.). Jis yra 2 km į ŠV nuo spėjamo Ragaišio, Aspertavo piliakalnio, vadинamo Juodkalniu, 1,95 km į ŠR nuo Šakių ežero, 1,6 km į Š, ŠV nuo Jevonio pralaidos kelyje Bartininkai–Vištytis, Jevonio kairiajame krante. Piliakalnis yra apskritimo formos, vos ištemptas Š–P kryptimi, apie 30 m skersmens viršuje. Šlaitai siekia iki 5 m aukštėlio, stačiausia R piliakalnio dalyje. Apie 17 m į Š nuo piliakalnio yra kita maža, tarsi griovių apkasta kalvelė kaip pilkapis, vadina piliakalniuku arba Aukuro kalneliu. Ji – 22 m skersmens ir apie 2,4 m aukštėlio. Išlikęs tik pasakojimas, kad abi kalveles supylė kareiviai kepurėmis. Kadangi Šakių piliakalnyje nepastebėta gynybinių įtvirtinimų ir neatrodytų, jog jo aikštėlė buvo kada nors pritaikyta gyvenimui, nutarta, kad žvalgomieji archeologiniai tyrimai bus atliekami keliais etapais. Iš pradžių piliakalnio apylinkėse bus ieškoma senovės gyvenviečių liekanų, o tik jų neradus – šurfuojama piliakalnio aikštėlė ir jo papédės. Stengtasi tirti ne mažesniais kaip 2x2 m dydžio šurfais bei juos išdėstyti kuo platesniu ruožu. Iš viso ištirtas 61 m² plotas. Archeologinių radinių, išskyrus kelias XVIII a. (?) žiestų puodų šukes, ar prieistorinės antropologinės veiklos žymių neaptikta.

Atlikus žvalgomuosius archeologinius tyrimus Vilkaviškio ir Marijampolės r. nustatyta, kad į Lietuvos Respublikos nekilnojamų kultūros vertybių registrą, neaptikus archeologinę vertę pagrindžiančių duomenų, spėjami Ragaišių, Aspertavo, vadina piliakalniu, (AV 2024)

ir Šakių (AR 1428) piliakalniai bei spėjama Gulbiniškių, Brusbarto akmens amžiaus gyvenvietė (AR 334, Marijampolės r.) nebus įrašyti. Kitais metais numatoma žvalgyti ir atlikti žvalgomuosius archeologinius tyrimus naujai surastuose archeologiniuose objektuose – spėjamuose Ožkabalių, vadinamo Geležinkalniu, ir Virbalio miesto laukų kapinynuose.

ARCHAEOLOGICAL SURVEY IN THE MARIJAMPOLĖ AND VILKAVIŠKIS DISTRICTS

During the archaeological survey the Ožkabaliai cemetery, a so-called Geležinkalnis, and the Virbalis Miesto Laukų cemetery were discovered. In the investigated hill-forts of Ragaišiai, Aspertavas and Šakiai no finds or cultural layers of archaeological value were found.

SKLIAUSČIŲ ARCHEOLOGINIŲ VIETŲ ŽVALGOMIEJI TYRIMAI

Renaldas AUGUSTINAVIČIUS, Bronius DAKANIS, Algimantas MERKEVIČIUS

2001 m., vadovaujantis VPK 2001 01 21 sprendimu Nr. 67 „Dėl pagrindinių apskaitos darbų užbaigimo“ bei KPC 2001 m. Archeologinių vietų apskaitos, tyrimų ir inventoriacijos programomis, buvo atlikti spėjamų Skliausčių kaimo (Vilkaviškio r.) archeologinių vietų žvalgomieji archeologiniai tyrimai bei jų žvalgymas.

2000 m. spalio mėnesį VU archeologai (A. Merkevičius, V. Šimėnas), remdamiesi Sūdavos mokyklos muziejuje saugomais radiniais, Skliausčių kaime lokalizavo spėjamą kapinyną, senovės gyvenvietę ir dvarvietę. Čia, prie spėjamo kapinyno, buvo aptiktos dvi geležinės grandys (žąslų ?), griūvančiame šlaite – žmogaus kaulų fragmentų bei apie 1 km į PR nuo jo – žiestų puodų šukių (spėjama dvarvietė). Tais pačiais metais VU archeologijos bakalaurė Eglė Montvilaitė KPC darbuotojams perdavė titnaginį radinį (vidurinės skeltės dalį su dešiniojoje kraštiniéje esančia utilizacija), rastą tame pačiame kaime, arimuose, netoli spėjamos dvarvietės.

2001 m. žvalgomujų archeologijos tyrimų metu aplankius jau minėtą Sūdavos mokyklos muziejų (vad. R. Naujokaitienė) nustatyta, kad čia iš Skliausčių kaimo saugomi trys akmeniniai kirviai su skyle kotui, du ruošiniai akmeniniam kapliams (?), su kamų girnų viršutinis akmuo, žiestų puodų šukės bei įmovinis ietigalis, rastas Andriaus Bujausko Žinių kaime, prie vandentiekio bokšto. Visa ši medžiaga, išskyrus minėtą ietigalį, surinkta maždaug per 30 metų vietoje, esančioje apie 50–60 m į Š nuo Skliausčių kaimo augančių 3 senų ąžuolų (spėjamos dvarvietės) ir 12–15 m į P nuo Šešupės pakrante einančio lauko keliuko. Atsižvelgiant į radinių radimo aplinkybes, nuspresta pirmiausia atlikti žvalgomuosius archeologinius tyrimus spėjamoje dvarvietėje bei spėjamame kapinynę, o žvalgant šių objektų aplinką, ieškoti ir spėjamos senovės gyvenvietės pėdsakų.

Spėjama Skliausčių dvarvietė yra 1,3 km į Š–ŠR nuo Starkų mokyklos, 1 km į PR